

СТАНОВИЩЕ НА КАТОЛИЧЕСКАТА ЦЪРКВА В БЪЛГАРИЯ
относно предложението за ратифициране на Конвенцията на Съвета на
Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие
подписана в Истанбул на 11 май 2011 г. (Истанбулска конвенция)

Епископската конференция на Католическата църква в България изразява сериозна тревога и не подкрепя предложението за ратифициране от Народното събрание на Република България на подписаната в Истанбул на 11 май 2011 г. *Конвенция на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие.*

Така наречената Истанбулска конвенция заявява претенции за решаване на проблеми от жизнена значимост, но поражда същевременно множество противоречия и спорове в страните от Съвета на Европа и очевидно предизвиква повече притеснения и разделения отколкото да дава решения.

Следвайки устоите на Християнската вяра и учението предавано в Католическата църква вече две хилядолетия, и още, като се позоваваме на документите изложени от Светия престол пред 57-та сесия на Комисията по статута на жените към ООН през 2013 г., предлагаме кратко становище като настояваме Народните представители съвестно да анализират не буквата, а духа на Конвенцията предложена от Съвета на Европа видимо подвластна на идеологически похвати, към които нашето общество проявява завидна критичност.

Становище

Насилието срещу жените, децата, възрастните и хората в неравностойно положение, е обществено явление, което изисква противодействие на много нива – възпитание, образование, институционална намеса и помощ за жертвите. Католическата църква проповядва и работи посредством свои организации върху тези въпроси, като основна цел остава изграждането на пълноценни личности. Христовата вяра формирала нашето общество и култура ни е научила досега да зачитаме както всяка човешка личност така и различията и допълването между мъжа и жената, да ценим тяхното равенство в достойнството, да благославяме съюза помежду им, водещ по естествен път до продължение на човешкия род.

Считаме, че предложената Конвенция не съсредоточава вниманието върху обществените проблеми формиращи поведението на личността, а измества фокуса върху ново идеологическо предефиниране на понятието за жена и мъж, за пола като променливо социално, а не биологично явление и прехвърля отговорността за насилието върху брака, семейството, традицията. Особено притеснение будят препоръките на Конвенцията за въвеждане на подобна идеология и прочит на проблемите в обществото, на дефиницията на самия човек, на неговия пол и формиране, в образованието и възпитанието на подрастващите.

Следването на основните конституционни права като религиозните свободи и свободата на съвестта (съгласно чл. 37 от Конституцията на РБ), заедно с възпитанието и образованието на цялостно формирани личности биха допринесли много повече за избягване на насилие над по слабите в обществото, отколкото допускането на експерименти във формирането на ново поколение

индивиди, които растат неутрални и се самоопределят спрямо динамично променящите се социални явления. Считаме, че тежестта на идеологията в предложената Конвенция е твърде голяма и документът би бил контрапродуктивен. В тази връзка апелираме, както вече е направено от други Епископски конференции на Католическата църква в Европа, за активна позиция на Българското правителство пред европейските институции за цялостно преразглеждане на Конвенцията в духа на изконните човешки и християнски ценности.

София, 23 януари 2018 г.

+ Христо Прошков

Апостолически екзарх и Председател на ЕК на КЦ в България

+ Георги Йовчев

Софийско/Пловдивски епископ

+Петко Христов

Никополски епископ